

Toate drepturile rezervate Editura Prestige

Copyright @ 2019 Editura Prestige

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PLEȘOIANU, LIVIU

România: Țara unui vis posibil - Paradoxal, utopic nu e să crezi că lumea poate fi schimbată în bine, ci să consideri că ea mai poate continua așa cum e acum... / Liviu

Pleșoianu. - București : Prestige, 2019

ISBN 978-606-8863-69-6

94

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare îi revine exclusiv autorului.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Liviu Pleșoianu

ROMÂNIA Țara unui VIS posibil

*Paradoxal, utopic nu e să crezi
că lumea poate fi schimbată în bine,
ci să consideri că ea mai poate
continua așa cum e acum...*

PRESTIGE
București - 2019

CUPRINS

1. România – Țara unui VIS posibil.....	5
După 30 de ani, Sâmburele unui adevărat	
Proiect de Țară.....	5
Soarele de la miezul nopții	7
„Viitorul le aparține celor care cred în frumusețea propriilor visurilor” – Eleanor Roosevelt.....	9
Ce ne unește cu adevărat... ..	11
2. „Colonia România” – Marele EXPERIMENT al DEZBINĂRII și al UMILIRII.....	15
România – o colonie în DEVĂLMĂȘIE	15
Complicități... ..	17
Scrisoare deschisă către Comisia Europeană, către Parlamentul European, către Consiliul Uniunii Europene și către mereu „îngrijoratele” ambasade din România: STOPați exportul de corupție!.....	18
România este, pas cu pas, destructurată	23
Făuritorii de zgomot și amuțirea destinului unei națiuni.....	24
Marele experiment global al „societății civile” care confiscă... societatea. Momentul adevărului: câte ONG-uri adevărate avem și câte OMG-uri?	25
România și EXPERIMENTUL „dictaturii statului de drept”	28
Cine nu știe cum a funcționat Vechea Securitate este o victimă aproape sigură a Noii Securități!	31
România și radicalii... „liberi”	33

Statul Securist se transformă chiar în aceste zile în Statul Nazist... Noi ce facem?36

Scrisoare către TINERII CU ADEVĂRAT TINERI.....42

3. În căutarea OMENESCULUI pierdut.....44

Lumină din Lumină... De întuneric nu vom scăpa, cărându-l afară din cameră cu roaba!44

Să vorbești **cu spirit** tot timpul e mai important decât să vorbești **despre spirit** din când în când...47

România – o țară a Oamenilor55

Trebuie să lucrăm împreună, astfel încât libertatea noastră să reprezinte mai mult decât „șansa” de a alege între diverse forme de sclavie.....56

Ce țară e aceea în care ființa omenească nu valorează nimic? Așa vrem să fie ROMÂNIA noastră?57

DIFERENȚA O FACE UMANITATEA fiecăruia dintre noi.....62

Dacă următoarele 7 puncte vă captează atenția, atunci – vă rog – dați mai departe acest mesaj!63

Cu un trainic picior în frumosul trecut și cu un viguros picior în frumoasele lumi posibile ale viitorului...64

Vă propun să fim parteneri de drum67

4. ȘCOALA – Infuzii de UMANITATE:

OM, nu doar „elev”72

Noua Școală – Școala OMULUI.....75

A început școala... Să înceapă OMUL!.....76

Febra vieții...77

Școala omului sec – Partea I (sau „Despre supraviețuirea inteligenței, în cadrul unei educații formale”)79

Școala omului sec – Partea a II-a (sau „Despre supraviețuirea inteligenței, în cadrul unei educații formale”)81

Proba de capacitate... Care „capacitate”?83

A început școala. Să înceapă Omul! 84

5. MUNCA și ECONOMIA –

Infuzii de UMANITATE: OM, nu doar „resursă umană” / OM, nu doar „client” 87

Iluzia eternității costumului „business” 87

Reforma profundă a relațiilor economice și de muncă 89

Întreabă-te mereu dacă ceea ce faci aduce ceva bun pentru oameni! 91

Poți schimba lumea, reformând ceea ce faci! 94

OM, nu „resursă umană”. OM, nu „bază de date” 96

Emoțiile tale pentru BANI.....100

Exorcizarea marketingului102

Analizii economici cu gheață în sânge.....105

Omul a inventat banii, nu invers...106

6. TEHNOLOGIA – Spre ce ne îndreptăm: SINGULARITATE sau SOLIDARITATE?109

Cinci informații foarte importante pentru utilizatorii Facebook și Google109

Realizăm noi, oare, spre ce ne îndreptăm?112

Ai prea puțin timp la dispoziție să te informezi? Nu-i nimic! Facebook te ajută să citești doar titluri...114

Capcana trivialului tehnologic modern.....115

Inteligență artificială și inteligență omenească.....118

7. EXTERNE – Rolul României în lumea cea mare123

România, ambasadorii și irezistibilul GUST metalic al clanțelor...123

Adevăratele **PRIORITĂȚI**: 2% pentru înarmare? De ce nu 4% pentru dezînfometare?126

Radiografia reală a lumii în care trăim129

Criza refugiaților și rezolvarea ei134

Nu putem să depășim decât **ÎMPREUNĂ** această veritabilă **CUMPÂNĂ A UMANITAȚII**.....135

Periculosul joc al clișeeilor și singurul țăr pe care-l văd	137
Roexit? NU, Roenter!.....	139
Oare nu sunt și gări în care am putea noi să-i așteptăm pe ei?.....	142
Ei, bine, eu chiar nu am de gând să accept această atitudine de „vătaf luminat!”	143
De ce aș fi eu dușmanul tău?.....	145
Și dacă am transforma Casa Poporului în... Casa Popoarelor!?	146
8. Despre mine.....	158
1 Decembrie 2015: momentul de răscruce.....	167
Calea ADEVĂRULUI în politică.....	170
Nu vreau să mă încurc în NICIUN ghem pentru a obține susținere din partea cuiva, oricine ar fi!	174
Vom vedea cât de mulți vor dori să meargă pe acest drum... ..	177
NU sunt o piesă pe o tablă de șah, la dispoziția unor jucători din umbră, oricare ar fi ei!	179
Discurs real	182
9. Președinte jucător inspirator	184
De ce m-am hotărât „să candidez”	185
Falsa luptă cu SISTEMUL	185
Președinte–MEDIATOR.....	188
Scrisoarea pe care Iohannis nu o poate scrie... ..	189
Sfat pentru domnul Werner	191
Exemplul minunat al „#PENALULUI” Tiberiu Ușeriu și contra-exemplul oribil al „#IMACULATULUI” Klaus Iohannis	193
Bula Președintelui #BULĂ.....	195
Secta din #BULA lui #BULĂ	196
Păcatele liderilor politici: Managementul falimentar al „Omului-Orchestra”	197
NU campanie electorală, DA campanie umanitară!.....	198

În căutarea Omenescului.....	203
10. Fie să FIM! Exerciții de UMANITATE... ..	206
Fie să FIM!.....	206
O persoană curajoasă face o majoritate!	208
Există ceva mai puternic decât toate armatele lumii, iar aceasta este o idee căreia i-a sosit vremea!	210
Cinci minute... ..	211
„Trebuie să încerci neconștient să urci foarte sus, dacă vrei să poți să vezi foarte departe...”	212
Tupeu de zmeu. Tu și eu.....	213
Ființă omenească română	214
Despre polemică și toleranță.....	215
ȘTIRE?	218
Cercul ieftin (sau „Despre televiziune și habitudinea moțării orizontale”).....	219
Politica cacofonică.....	221
De la „Gool” la „imaginea de țară”	222
Cultul mizeriei.....	224
Lumea e exact așa cum o vezi!	227
„Astăzi este ziua liberă a lucrurilor!”	228
Om din spatele rutinei.....	229
Divinitatea unei dimineți de primăvară.....	231
Oamenii sunt taine care umblă.....	232
Să știi sau să fii?.....	233
A fi sau a nu fi sincer	234
Cernoziomul unic și irepetabil al fiecărei secunde	236
Focul care trebuie aprins!	237
Pasărea Phoenix și Hidra	238
Suntem, cu toții, nababi... ..	239
Cuvânt final	241

1. România – Țara unui VIS posibil

După 30 de ani, Sâmburele unui adevărat Proiect de Țară

Această țară va avea multe de spus în anii ce vor urma! Mecanismele de autoapărare ale acestui popor au fost declanșate tocmai de cei care, de câteva decenii, ne vor resemnați și cu capul plecat, temători și lipsiți de speranță, încărcați de frică și convinși că suntem cei mai răi, cei mai leneși, cei mai corupți! Anul 2019, când ne alegem noul Președinte, este anul decisiv pentru națiunea noastră. La 30 de ani după Decembrie 1989, este anul în care va trebui să ne hotărâm ce suntem și ce vom fi: neam de clone, slugi teleghidate sau oameni care preferă deplasarea perpendiculară pe sol! Va fi anul în care vom avea de ales între resemnare și tumult pozitiv, între blazare și renaștere, între vale a plângerii și pisc al Omului.

România, odată rupte lanțurile, va înceta să mai fie majordomul altora și se va transforma într-o sursă de Inspirație, într-un stat cu adevărat liber, cu adevărat independent, cu adevărat suveran, un stat care pune ființa omenească în centrul oricărei preocupări.

România, odată strânse rândurile, va începe să meargă pe Drumul său, transmucând actuala energie a Urii Vide în destin creator. Falsul proiect național al eternei „lupte anti” va fi înlocuit de „lupta pentru OM”. Tema anihilatoare de spirit a luptei ÎMPOTRIVĂ va fi înlocuită de tema deschizătoare a luptei PENTRU.

România, odată create punțile, va deveni un centru mondial al dialogului între națiuni, ieșind din acceleratorul dement de particule beligerante. Nici „proruși”, nici „antiruşii”, nici „proamericani”, nici „antiamericani”, nici „progermani”, nici „antigermani”, „nici profrancezi”, nici „antifrancezi”. Doar pro-oameni! E suficient și e singura cale...

România, odată descătușate zăgazurile vii, va oferi alternativa unei lumi în care procesul de învățământ se ocupă de ființa omenească, în toată complexitatea ei, fără a rezuma totul la producția de oameni-unelte care sunt tratați întotdeauna ca mijloc și niciodată ca scop în sine. Lumea va arăta cu adevărat bine doar atunci când vom fi preocupați ca la finele școlii să se apuce de muncă oameni care văd în propria activitate o modalitate de a lucra pentru binele celorlalți oameni. Pentru că nu are niciun rost să te plângi de dezumanizare, câtă vreme nu schimbi nimic, astfel încât să purcezi la reumanizare!

România, odată eliminată IPOCRIZIA, va vorbi lumii și despre ce înseamnă cu adevărat o UNIUNE. Pentru că uniune nu înseamnă neam de clone. Uniune nu înseamnă finanțarea la nivel european și mondial a unui imens aparat birocratic, ce deservește interese transnaționale și metastatale. Uniune, în adevăratul înțeles al cuvântului, nu poate exista decât cu condiția de a reșeza omul în centru – atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

Când vorbesc despre „țara unui vis posibil”, vorbesc despre asumarea unui rol de care lumea cea mare are nevoie tocmai în aceste vremuri tulburi. Reîntoarcerea la UMAN este singura șansă de supraviețuire a speciei omenești. Orice altă „soluție” este utopică. Iar România poate juca acest rol esențial pe scena lumii. Proiectul meu de țară are ca esență, ca sâmbure – reșezarea ființei omenești în centrul oricărei preocupări!

În sensul acestui Proiect de Țară, vă invit să strângem rândurile. Noi, cei care refuzăm să ne lăsăm teleghidați, cei cărora linia orizontului le șoptește despre o altă cale. Eu refuz să accept ca țara mea să fie o colonie în devălmășie. Refuz să fiu pion pe o tablă de șah unde jucători fără nume și fără chip ne asmut unii împotriva altora, căutând să ne conducă spre prăpastia eternului conflict! Refuz să stau cu capul plecat la umbra ipocrită a bocancului „salvatorilor”. Refuz să mă închin în genunchi la diverse clanțe de ambasade și instituții pentru a mi se da voie să exist și să mă autodetermin!

Fie să FIM!

...Mă voi încăpățâna să spun asta până când vor auzi toți! Apoi, la sfârșit de 2019, vom vedea câți vom fi... Pentru că nu e vorba despre mine, e vorba despre NOI!

Soarele de la miezul nopții

Eun vis din copilărie care m-a urmărit mereu, pentru că l-am trăit atunci ca pe ceva mai real decât multe dintre lucrurile care ni se întâmplă zi de zi. ...Se făcea că eram cu toții prinși într-o mazăgă neagră, care nu ne lăsa să înaintăm, să ne apropiem unii de alții. Orice mișcare era paralizată, blocată, interzisă parcă de un Geniu al Noptii care ne ferecase pe toți într-un întuneric dens, aproape de nepătruns. ...Apoi, deodată, parcă de dincolo de orice speranță, s-a făcut LUMINĂ, a apărut, neverosimil, dar fără doar și poate real, Soarele în miez de noapte. ...Întunericul alun-gând, Măzga cea neagră curățând... Cu o viteză uluitoare,

de dincolo de Noapte, am reușit să ne eliberăm din strânsoare și să o pornim din nou către ceilalți.

...În România e Miez de Noapte. E mângă neagră, sufocantă, paralizantă. E întuneric și mișcările către ceilalți ne sunt blocate, oprite, închise...

...Dar poate, neverosimil și totuși de un impecabil real, Soarele de la Miezul Noptii... întunericul alungând... mângă cea neagră curățând... cu o viteză uluitoare... eliberându-ne din strânsoare... ca într-un viu și verde vis de Primăvară...

DA, ÎMI IUBESC PATRIA! DA, cred că NU trebuie să fim sclavii nimănui! Da, cred că avem nevoie doar să FIM! Și voi face tot ce ține de mine pentru ca România să se reazeze în propriul DESTIN! Iar dacă i se pare cuiva că asta mă face „antiprogresist”, să fie sănătos! Pe mine mă interesează doar ceea ce știu că e menită țara asta să devină!

Sunt lucruri despre care am vorbit și sunt lucruri despre care abia de acum înainte voi vorbi. Mă simt solidar cu ribozomii și mitocondriile acestei națiuni. Destinul meu din ultimii ani e destinul unuia care vrea ca România să devină țara OMULUI, țara care aduce pentru prima dată ființa omenească în centrul oricărei preocupări. Nu sunt nici pe departe o ființă perfectă. Sunt plin de defecte, la fel ca orice om. Dar cred cu tărie în OM, cred că e vremea ca oamenii să se prindă în HORĂ! Tocmai de aceea, 2019 este anul în care întind mâna către toți cei care simt OMENEȘTE. Vom vedea câți sunt dispuși să meargă alături de cineva care nu este parte din nicio înțelegere, din nicio strategie, din nicio echipă ascunsă...

Aș vrea să vă pot transmite ceea ce simt și ceea ce cred în aceste clipe. Uneori reușesc, alteori nu. Însă ce pot să vă garantez este că sunt doar omul imperfect care și-ar dori să cunoască povestea fiecăruia dintre dumneavoastră. Oamenii, chiar și cei care aleg să trăiască și să se exprime la nivelurile joase ale speciei, sunt TAINE CARE UMBLĂ... Iar

ceea ce vreau este să aduc la suprafață tot ceea ce ne poate uni întru esența noastră. Suntem mult mai mult decât am fost învățați să credem că suntem...

Desigur, atunci când lași să se transfere ceva din tine, din sinele tău real în toate cuvintele pe care le rostești, când alegi să nu fii doar un robot care redă cuvintele de pe un CIP implantat în creier, ajungi inevitabil să obosești puțin. Dar când atât de mulți oameni te învâluie în căldura lor și îți confirmă că nu vorbești degeaba, atunci rezervorul de energie se umple la loc. Vă mulțumesc și vă sunt RECU-NOSCĂTOR!

Sunt doar un om normal, cu calități și cu defecte. Dar simt că povestea noastră, povestea acestui popor, poate fi o poveste frumoasă. De aceea m-am apucat eu să apar la televizor, să candidez... Cred că nu mai e cazul să-i lăsăm să-și bată joc de noi! Hai să fim ce NU ne-au lăsat să fim! Mai e încă timp...

„Viitorul le aparține celor care cred în frumusețea propriilor visuri”

Eleanor Roosevelt

Iar prezentul le aparține celorlalți, din păcate aș adăuga...

Muncă, e nevoie de multă muncă pentru a face realitate dintr-un vis, fie acesta oricât de frumos. A vedea în permanență doar finalul, doar vârful, în depărtări, e contraproductiv. Ești atât de încântat de ceea ce vezi, de ceea ce știi că se află acolo, încât întârzi la nesfârșit să mai faci un pas. Și încă unul...

Viitorul, prea frumosul viitor, e al multora. Pe alocuri sau că medie urâtul prezent este însă al altora. Exact asta și